

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๓/ ๓๕๐๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ถูกกักไว้เป็นพยานตามมาตรา ๑๓๕ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑

เรียน ผบ.ตร.

จตช., รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วย สง.ก.ตร. มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๒.๑๓/๕๖๕๘ ลง ๑ ต.ค.๖๗ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ ก.ย.๖๗ เรื่องที่ ๑ ตร. หาหรือปัญหาข้อกฎหมาย กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ถูกกักไว้เป็นพยาน โดย อ.ก.ตร.กฎหมาย ได้กำหนดแนวทาง ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ถูกกักไว้เป็นพยานไว้ว่า ต้องนำหลักการเรื่องการกักเป็นพยาน ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๕ มาใช้ในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ด้วย รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ธนายุต์ม์ วุฒิจรัสธำรงค์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

มติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๗
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๗

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๑ ตร. หารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจ
ที่ถูกกันไว้เป็นพยาน

มติที่ประชุม

กรณี ตร. หารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการดำเนินการทางวินัย
กับข้าราชการตำรวจที่ถูกกันไว้เป็นพยานมายัง อ.ก.ตร.กฎหมาย จำนวน ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ตร. สามารถนำหลักการตาม พ.ร.บ. ประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๕ เรื่องการกัน
เป็นพยานมาใช้ในการดำเนินการทางวินัย ตาม พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบ
กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๗ ได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง จากข้อเท็จจริงของการดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้
เป็นกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจจะต้องนำหลักกฎหมายตาม พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๙
วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาใช้บังคับ และต้องดำเนินการอย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายตามข้อหาหรือ
ในประเด็นที่หนึ่งดังกล่าวไม่ใช่กรณีการตีความหรือให้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตาม พ.ร.บ.
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากแต่เป็นกรณีที่ ตร. มีข้อสงสัย
ในบทบัญญัติตามมาตรา ๑๓๕ แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ตร.กฎหมาย หรือ ก.ตร.
แต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินการของ ตร.
ในเรื่องดังกล่าว เห็นว่า พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.๒๕๖๑ เป็น พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญที่ตราขึ้นเพื่อขยายบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
จึงเป็นกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษที่รัฐธรรมนูญระบุหลักการและสาระสำคัญเอาไว้เป็นการเฉพาะ
ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แม้จะมีกระบวนการตรากฎหมายและการพิจารณาเหมือนกับ
การตราพระราชบัญญัติอื่น ๆ แต่มีลักษณะพิเศษโดยรัฐสภาจะตราขึ้นได้เฉพาะในกรณีที่
รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ตราขึ้นและกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญไว้ อันเป็นการผูกพันให้รัฐสภา
จะต้องตรากฎหมายให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักการที่รัฐธรรมนูญกำหนดเท่านั้น
พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าพระราชบัญญัติอื่น ๆ
การดำเนินการใด ๆ ที่ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดให้องค์กรอื่นต้องปฏิบัติตาม

สำเนาถูกต้อง

พ.ต.ท. ๖๑๐
(วิเศษ รัชเชษฐ์)

รอง ผกก.ฝ่ายการประชุม ๒ ตป.

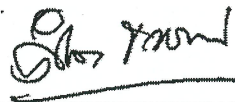
จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญกำหนดสาระสำคัญไว้เช่นนั้น และองค์การตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ นั้น จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เมื่อมาตรา ๑๓๕ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลตามวรรคหนึ่ง ว่าเป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้ เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้น ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง” การจะดำเนินการ ทางวินัยหรือทางอาญากับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันไว้เป็นพยาน ย่อมไม่อาจกระทำได้ ทั้งนี้ เทียบเคียงบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การกันบุคคล ไว้เป็นพยานตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรื่องเสร็จที่ ๑๒๗๐/๒๕๖๓ ที่มีความเห็นสรุปได้ว่า มาตรา ๑๓๕ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นบทบัญญัติที่ห้าม การดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน โดยไม่มีข้อจำกัดว่าเป็นการดำเนินการทางวินัย ของผู้ใด กรณีจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติกันไว้เป็นพยานได้ จึงเห็นได้ว่า หลักการเรื่องการกันเป็นพยานตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๕ นั้น ต้องนำมาใช้ในการดำเนินการทางวินัย ของข้าราชการตำรวจตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ด้วย

สำหรับข้อหาหรือในประเด็นที่สอง พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อได้ พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งว่าการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว จึงไม่มีความจำเป็น ต้องพิจารณาในประเด็นที่สองอีกแต่อย่างใด

ทั้งนี้ ที่ประชุมให้การรับรองมติในเรื่องนี้ และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุม

ตรวจแล้วถูกต้อง

พล.ต.ต.

(ศิลา กาญจนรักษ์)

ผบก.ตป./เลขานุการ อ.ก.ตร.กฎหมาย

๑ ต.ค.๖๗

สำเนาถูกต้อง

พ.ต.ท.

(วิเศษ รังษิณี)

รอง ผกก.ฝ่ายการประชุม ๒ ตป.